

Sygn. akt VIII GC 313/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Sałamaj

Protokolant: stażysta Patrycja Predko

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2013 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa (...) spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w Z.

o zapłatę

I. zasądza od (...) spółki akcyjnej w Z. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 88.904,40 zł (osiemdziesiąt osiem tysięcy dziewięćset cztery złote czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 11.685 zł od dnia 17 lutego 2013 r.,
- 15.104,40 zł od dnia 17 lutego 2013 r.,
- 7.134 zł od dnia 17 lutego 2013 r.,
- 17.994,90 zł od dnia 26 kwietnia 2013 r.,
- 9.729,30 zł od dnia 3 marca 2013 r.,
- 11.672,70 zł od dnia 26 kwietnia 2013 r.,
- 15.584,10 zł od dnia 26 kwietnia 2013 r.;

II. umarza postępowanie w zakresie ustawowych odsetek:

- od kwoty 15.104,40 zł za okres od dnia 17 stycznia 2013 r. do dnia 12 lutego 2013 r.,
- od kwoty 7.134 zł za okres od dnia 28 stycznia 2013 r. do dnia 12 lutego 2013 r.,
- od kwoty 17.994,90 zł od dnia 24 lutego 2013 r. do dnia 25 kwietnia 2013 r.,
- od kwoty 15.584,10 zł od dnia 25 marca 2013 r. do dnia 25 kwietnia 2013 r.;

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.063 zł (osiem tysięcy sześćdziesiąt trzy złote) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 313/13

UZASADNIENIE

Powód Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółki akcyjnej w Z. kwoty 88.904,40 zł z ustawowymi odsetkami od kwot: 11.685 zł od 31.12.2012 r., 15.104,40 zł od 17.01.2013 r., 7.134 zł od 28.01.2013 r., 17.994,90 zł od 24.02.2013 r., 9.729,30 zł od 3.03.2013 r., 11.672,70 zł od 31.03.2013 r., 15.584,10 zł od 25.03.2013 r. oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwanym umowę, na której podstawie wynajął pozwanemu koparkę gąsienicową z operatorem. Rozliczenie czasu pracy koparki następować miało na podstawie zatwierdzonego przez kierownika budowy raportu pracy sprzętu sporządzonego przez operatora powoda. Na tej też podstawie powód wystawił pozwanemu faktury VAT, które pomimo wezwania do zapłaty nie zostały zapłacone.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 5 czerwca 2013 r. (sygn. akt VIII GNC 280/13) referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Szczecinie uwzględnił żądanie pozwu.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty (karta 54) pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. Pozwany podniósł zarzut niewykazania zaciągnięcia przez niego zobowiązania, w szczególności niewykazania przez powoda wynajęcia pozwanemu sprzętu wraz z operatorem; niewykazania wykonania usług; niewykazania, że pozwany faktycznie otrzymał faktury i kiedy to nastąpiło, a tym samym zarzut niewymagalności roszczenia; zarzut przedwczesności roszczenia z faktury VAT nr (...); niepotwierdzenia odbioru przez pozwanego przedmiotu najmu; zarzut potwierdzenia raportów dziennych przez nieznaną osobę – niebędącą kierownikiem budowy. W uzasadnieniu pozwany przyznał fakt zawarcia z powodem umowy najmu, wskazał jednakże, że powód nie dołączył żadnych protokołów zdawczo-odbiorczych, które poświadczałyby czy faktycznie i w jakim okresie powód wynajął pozwanemu koparkę. Pozwany stwierdził, że raportyienne zostały podpisane w sposób nieczytelny bądź też widnieje na nich podpis osoby niebędącej kierownikiem budowy. Nadto na raportach tych nie zawarto adnotacji odnośnie przestoju koparki, powód zaś domaga się czynszu także za ten okres. Zarzucił także, że termin wymagalności należności ujętych w tych fakturach został wskazany w sposób niezgodny z umową. Powód przy tym nie przedłożył dowodu doręczenia tych faktur, co ma znaczenie dla rozpoczęcia biegu terminu płatności. Pozwany wskazał także, że jego pismo z 7.05.2013 r. nie odnosi się do konkretnego wezwania do zapłaty, nadto zostało ono podpisane przez dyrektora finansowego, nie zaś przez prezesa zarządu.

Na rozprawie w dniu 16 października 2013 r. (k. 92) powód dokonał modyfikacji żądania pozwu w ten sposób, że wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych od kwot: 15.140,40 zł od dnia 13 lutego 2013 r., 7.134 zł od dnia 13 lutego 2013 r., 17.994,90 zł od dnia 26 kwietnia 2013 r., 15.584,10 zł od dnia 26 kwietnia 2013 r. Jednocześnie cofnął żądanie pozwu w odniesieniu do odsetek ustawowych od wskazanych wyżej kwot od dat wskazanych w pozwie do dnia poprzedzającego daty wynikające ze zmodyfikowanego żądania pozwu, zrzekając się w tej części roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 listopada 2012 r. powód Przedsiębiorstwo (...) spółka z o.o. w G. (wynajmujący) zawarł z pozwanym (...) S.A. w Z. (najemca) umowę najmu nr (...), której przedmiotem był najem koparki gąsienicowej z operatorem (§ 1 ust. 1 umowy najmu). Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 umowy czynsz najmu strony ustaliły na kwotę 150 zł netto za jedną godzinę pracy koparki przy wykopach, montażu i układaniu rurociągu na budowie w miejscowości D. oraz 80 zł netto za godzinę przestoju lub korzystanie z koparki do wykonywania prac pomocniczych w czasie godzin pracy; czynsz miał zostać powiększony o należny podatek VAT. Strony postanowiły, że rozliczenie czasu pracy koparki nastąpi na podstawie zatwierdzonego przez kierownika budowy najemcy (pozwanego) raportu pracy sprzętu sporządzonego przez operatora wynajmującego (§ 3 ust. 4). Stosownie do § 3 ust. 5 należność z tytułu najmu miała być regulowana przelewem na

konto wynajmującego w terminie 30 dni do otrzymania faktury VAT wystawionej na koniec miesiąca kalendarzowego. Na podstawie § 4 ust. 1 i 2 odbioru przedmiotu najmu mieli dokonać przedstawiciele obu stron; odbiór ten miał zostać potwierdzony protokołem zdawczo-odbiorczym podpisanym przez przedstawicieli stron. W § 8 ust. 1 strony wskazały, że przedstawicielem najemcy jest H. G. (1) – kierownik budowy.

(dowód: umowa najmu z 26.11.2012 r. k. 13-14)

W dniu 30.11.2012 powód wystawił pozwanemu za wynajem koparki fakturę VAT nr (...) na kwotę 11.685 zł z terminem zapłaty na dzień 30.12.2012 r. W dokumencie tym wskazano na 58 godzin najmu koparki oraz 10 godzin przestoju, łącznie 68 godzin. Odbiór tej faktury nie został potwierdzony przez przedstawiciela najemcy (pозwanego). Raporty dzienne pracy sprzętu załączone do faktury wskazują, że w okresie od 22.11.2012 do 30.11.2012 r. łączny czas pracy maszynisty wyniósł 68 godzin, w tym czas pracy sprzętu 58 godzin.

W dniu 17 grudnia 2012 r. powód wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 15.104,40 zł określając termin zapłaty na dzień 16.01.2013 r. W fakturze tej wyszczególniono 76 godzin z tytułu najmu koparki oraz 11 godzin przestoju, co dało łącznie 87 godzin. Odbiór tej faktury nie został potwierdzony przez przedstawiciela najemcy. W raportach dziennych do tej faktury wskazano, że w okresie od 3.12.2012 do 8.12.2012 r. oraz od 10.12.2012 r. do 14.12.2012 r. łączny czas pracy maszynisty wyniósł 87 godzin, w tym czas pracy sprzętu 76 godzin.

W dniu 28 grudnia 2012 r. powód wystawił pozwanemu za wynajem koparki fakturę VAT nr (...) na kwotę 7.134 zł płatną do dnia 27 stycznia 2013 r. W dokumencie tym określono 36 godzin z tytułu najmu koparki oraz 5 godzin przestoju, łącznie 41 godzin. Odbiór tej faktury nie został potwierdzony przez przedstawiciela najemcy. W dołączonych do tej faktury raportach dziennych wskazano, że w okresie od 17.12.2012 r. do 21.12.2012 r. czas pracy maszynisty wyniósł 41 godzin, w tym czas pracy sprzętu 36 godzin.

W dniu 24 stycznia 2013 r. wystawiona została przez powoda faktura VAT nr (...) na kwotę 17.994,90 zł z terminem zapłaty na dzień 23.02.2013 r. W tym dokumencie rozliczeniowym wyszczególniono 89 godzin z tytułu wynajmu koparki oraz 16 godzin przestoju, łącznie 105 godzin. Odbiór tej faktury nie został potwierdzony przez przedstawiciela najemcy. W raportach dziennych pracy sprzętu do tej faktury wskazano, że w okresie od 3.01.2013 r. do 5.01.2013 r., od 7.01.2013 r. do 10.01.2013 r. oraz od 14.01.2013 r. do 18.01.2013 r. łączny czas pracy maszynisty wyniósł 105 godzin, w tym czas pracy sprzętu 89 godzin.

W dniu 31 stycznia 2013 r. powód wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 9.729,30 zł określając termin zapłaty na dzień 2.03.2013 r. Odbiór tej faktury został potwierdzony, jak wynika z pieczętki, przez kierownika budowy H. G. (1). W fakturze tej wskazano 49 godzin za najem sprzętu oraz 7 godzin przestoju, co łącznie dało 56 godzin. W dołączonych do tej faktury raportach dziennych wskazano, że w okresie od 21.01.2013 r. do 23.01.2013 r. oraz od 28.01.2013 r. do 31.01.2013 r., łączny czas pracy maszynisty wyniósł 56 godzin, w tym czas prac sprzętu 49 godzin.

W dniu 22 lutego 2013 r. powód wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 15.584,10 zł z terminem zapłaty do dnia 24.03.2013 r. W fakturze wskazano na 77 godzin najmu koparki oraz 14 godzin przestoju, co dało łącznie 91 godzin. Odbiór tej faktury został potwierdzony nieczytelnym podpisem przedstawiciela pozwanego. W załączonych do tej faktury raportach dziennych pracy sprzętu wskazano, że w okresie od dnia 1.02.2013 r. do dnia 2.02.2013 r., od dnia 4.02.2013 r. do dnia 7.02.2013 r. oraz od dnia 11.02.2013 r. do dnia 15.02.2013 r. łączny czas pracy maszynisty wyniósł 91, w tym czas pracy sprzętu 77 godzin.

Ostatnią fakturę VAT z tytułu wynajmu koparki wraz z maszynistą powód wystawił pozwanemu w dniu 28 lutego 2013 r. - nr (...) na kwotę 11.672,70 zł z terminem zapłaty na dzień 30.03.2013 r. W fakturze tej wyszczególniono 59 godzin za wynajem koparki oraz 8 godzin postojem sprzętu, co dało łącznie 67 godzin. Odbiór tej faktury nie został potwierdzony przez przedstawiciela najemcy (pозwanego). Według dołączonych do faktury raportów dziennych pracy sprzętu w okresie od 18 lutego 2013 r. do 21 lutego 2013 r. oraz od 25 lutego 2013 r. do 28 lutego 2013 r. łączny czas pracy maszynisty wyniósł 67 godzin, w tym czas pracy sprzętu 59 godzin.

Większość z dołączonych do faktur raportów w miejscu przeznaczonym na podpis kierownika budowy zostało opatrzone pieczęcią kierownika budowy H. G. (1) oraz przez niego podpisana. Nieliczne z tych raportów zostały podpisane przez osobę o nazwisku W. z posłużeniem się pieczęcią kierownika budowy.

(dowód: raporty dzienne pracy sprzętu k. 77 (w „koszulce”), faktury VAT nr (...) k. 78, nr (...) k. 79, nr (...) k. 80, nr (...) k. 81, nr (...) k. 82, nr (...) k. 83, nr 185a/2012 k. 84)

W piśmie z dnia 6 lutego 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności wynikających z faktur VAT nr 185a, 190 i 196 wyznaczając termin 3 dni na zapłatę. Pismo to zostało wysłane do pozwanego w dniu 8 lutego 2013 r.

Pismem z 25 lutego 2013 r. powód ponowił swoje wezwanie do zapłaty należności wynikających z faktur VAT nr 185a, 190 i 196, żądając dodatkowo zapłaty kwoty 17.994,90 zł wynikającej z faktury VAT wystawionej w dniu 24.01.2013 r. W wezwaniu tym także wyznaczono okres 3 dni na dokonanie zapłaty. Pismo to nadano do pozwanego w dniu 28.02.2013 r.

Wobec braku zapłaty powód poinformował pozwanego, że wstrzymuje najem sprzętu z dniem 1 marca 2013 r. do czasu uregulowania płatności.

(dowód: wezwanie do zapłaty z 6.02.2013 r. wraz z dowodem nadania k. 38-39, wezwanie do zapłaty z 25.02.2013 r. wraz z dowodem nadania k. 40-41, pismo powoda z 28.02.2013 r. k. 42)

W piśmie z dnia 18 kwietnia 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 88.904,40 zł z tytułu należności wynikających z faktur VAT nr: 185a, 190, 196, 004, 009, 017 i 019, wyznaczając termin zapłaty do dnia 25 kwietnia 2013 r. Pismo to zostało wysłane do pozwanego w dniu 18 kwietnia 2013 r.

W odpowiedzi z dnia 7 maja 2013 r. pozwany wskazał powodowi, że w związku ze zmianą zarządu harmonogram spłaty wierzytelności powoda zostanie przesłany w nieprzekraczalnym terminie do dnia 17.05.2013 r. Pismo to zostało podpisane przez dyrektora finansowego R. Z..

(dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z 18.04.2013 r. wraz z dowodem nadania k. 43-44, pismo pozwanego z 7.05.2013 r. k. 45)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało niemalże w całości na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że przedmiotem łączącej strony umowy z dnia 26 listopada 2012 r. było zgodnie z jej § 1 ust. 1 najem koparki gąsienicowej z operatorem. Strony wskazały przy tym, że czynsz najmu miał być ustalany w oparciu o liczbę godzin pracy koparki oraz przestoju (§ 3 ust. 1). Zobowiązanie powoda polegało zatem na oddaniu koparki do używania pozwanemu oraz świadczeniu na jego rzecz usług w postaci obsługi tej koparki przez operatora - pracownika powoda. Wskazane postanowienia umowne sprzeciwiały się przyjęciu, że strony, jak to same określiły, zawarły wyłącznie umowę najmu. Wyjaśnienia wymaga, że istotą umowy najmu jest oddanie rzeczy do używania, przedmiotem tej umowy nie jest natomiast świadczenie usług.

Tym samym stwierdzić należy, że łącząca strony umowa miała charakter mieszany, zawierając w sobie zarówno elementy umowy najmu, jak i umowy o świadczenie usług. Podstawą prawną powództwa były wobec tego przepisy art. 659 § 1 k.c. oraz art. 735 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c. Zgodnie z art. 659 § 1 k.c. przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz. Stosowanie natomiast do art. 735 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że świadczący usługę zobowiązał się wykonać ją bez wynagrodzenia, za wykonanie usługi należy się wynagrodzenie. Strony przewidziały odpłatność świadczonych przez powoda usług. Zgodnie z umową czynsz najmu został ustalony na kwotę 150 zł netto za jedną godzinę pracy koparki przy wykopach,

montażu i układaniu (w oryginale „układce”) rurociągu oraz 80 zł netto za godzinę przestoju lub korzystanie z koparki do wykonywania prac pomocniczych (§ 3 ust. 1 umowy najmu).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na przedłożonych przez powoda dowodach, których czytelność (tzn. odpisów załączonych do pozwu) w części budziła wątpliwości, co spowodowało wezwanie powoda do przedłożenia oryginałów tych dokumentów. Przy piśmie procesowym z 12.09.2013 r. powód przedłożył oryginały faktur i raportów dziennych pracy sprzętu, o czym pozwany został poinformowany wraz z zawiadomieniem o rozprawie (k. 87 i 89). Po tej dacie pozwany nie kwestionował już dokumentów załączonych przez powoda, a i Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich prawdziwości i rzetelności sporządzenia, czyniąc je podstawą ustaleń faktycznych w zakresie ilości godzin pracy koparki i operatora oraz wysokości i wymagalności wynagrodzenia powoda.

W niniejszej sprawie pozwany nie podważał faktu zawarcia z powodem umowy z dnia 26 listopada 2012 r., kwestionował natomiast jej wykonanie w zakresie wynikającym z dołączonych do pozwu faktur VAT. W tym zakresie zarzucił bowiem brak sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego, brak wyszczególnienia przez powoda w raportach dziennych godzin przestoju, jak również nieczytelność podpisów pod tymi raportami czy też ich podpisanie przez inną osobę aniżeli kierownik budowy.

Odnosząc się do tych zarzutów Sąd podnosi, że sam fakt braku sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego nie mógł stanowić podstawy do przyjęcia niewykonania przez powoda umowy. Wskazać bowiem należy, że sporządzenie raportów pracy sprzętu (k. 77) świadczyło o tym, że koparka faktycznie została oddana pozwanemu do używania. Co prawda w raportach tych rzeczywiście nie wyszczególniono godzin przestoju koparki, niemniej jednak z treści tych dokumentów wynika, że w każdym z nich wyszczególniono czas prac maszynisty oraz czas pracy sprzętu. Czas pracy maszynisty był przy tym dłuższy od czasu pracy sprzętu. Porównanie wskazanej liczby godzin czasu pracy maszynisty z liczbą godzin pracy sprzętu pozwala na przyjęcie, że czas pracy maszynisty oznaczał czas, w którym był on do dyspozycji pozwanego na placu budowy, a zatem również czas jego przestoju w pracy. Z kolei czas pracy sprzętu oznaczał okres, w którym operator obsługiwał koparkę przy wykopach, montażu i układaniu rurociągu.

Sąd stwierdził, że łączny czas pracy maszynisty i sprzętu wskazany w tych raportach odpowiadał liczbie godzin ujętych w poszczególnych fakturach VAT z tytułu wynajmu koparki oraz przestoju. W konsekwencji zarzuty pozwanego co do braku wykazania ujętych w tych fakturach godzin przestoju nie mogły odnieść skutku.

Wobec przedłożenia przez powoda oryginałów raportów dziennych pracy sprzętu nieaktualny stał się zarzut pozwanego co do ich nieczytelności.

Podnieść trzeba, że zgodnie z § 3 ust. 4 łączącej strony umowy rozliczenie czasu pracy koparki miało nastąpić na podstawie zatwierdzonego przez kierownika budowy najemcy raportu pracy sprzętu. Większość zaś z tych raportów była opatrzona pieczęcią kierownika oraz przez niego podpisana. W odniesieniu do podpisu osoby o nazwisku (...) podnieść trzeba, że już sam fakt umieszczenia przy tym podpisie każdorazowo pieczęci kierownika budowy (vide przedmiotowe raporty wszyte w „koszulce” na karcie 77) sprzeciwiał się uznaniu, że osoba ta nie była uprawniona do podpisywania tych dokumentów w imieniu H. G. (1). Wskazać przy tym należy, że powód w piśmie procesowym z dnia 12 września 2013 r. (k. 74-75) podał, że osoba o nazwisku W. miała zastępować kierownika budowy w czasie jego nieobecności, zaś pozwany nie odniósł się do tego twierdzenia, wobec czego Sąd mając na uwadze fakt posłużenia się przez tę osobę pieczęcią kierownika budowy uznał tę okoliczność za przyznaną (art. 230 k.p.c.).

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uwzględnił w całości żądanie pozwu w zakresie należności głównej z tytułu wynajmu koparki z operatorem (maszynistą), o czym orzeczono w punkcie I. sentencji.

Zasadny okazał się natomiast zarzut pozwanego co do braku wykazania przez powoda faktu doręczenia pozwanemu faktur VAT oraz niezgodnego z umową wskazania terminu płatności, choć miało to jedynie wpływ na ustalenie momentu wymagalności roszczenia, a co za tym idzie zakresu uwzględnienia żądania odsetkowego.

Zgodnie z § 3 ust. 5 umowy z 26 listopada 2012 r. należność z tytułu najmu miała być regulowana w terminie 30 dni od otrzymania faktury wystawionej na koniec miesiąca kalendarzowego. Powód był zatem uprawniony do wystawienia faktury VAT na koniec miesiąca kalendarzowego, pozwany zaś był zobowiązany do zapłaty w ciągu 30 dni od jej otrzymania. Z treści znajdujących się w aktach sprawy faktur VAT wynika, że jedynie faktury VAT nr (...) zostały wystawione zgodnie z treścią łączącej strony umowy (a więc na koniec miesiąca kalendarzowego z oznaczeniem 30 dniowego terminu płatności), przy czym jedynie odnośnie faktury VAT nr (...) (k. 80) rzeczą nie budzącą wątpliwości jest jej odbioru przez kierownika budowy H. G. (1). Natomiast co do faktury VAT nr (...) (k. 79), z uwagi na brak imiennej pieczętki, domniemywać należy, z uwagi na podobieństwo podpisu odbiorcy do podpisu na fakturze nr (...), że odbioru tego dokumentu dokonał również kierownik budowy H. G..

W związku z powyższym na podstawie art. 481 k.c. Sąd zasądził odsetki ustawowe od poszczególnych należności wynikających z wystawionych faktur VAT uwzględniając postanowienie § 3 ust. 5 umowy nr (...). Nadto w odniesieniu do faktur VAT, co do których powód nie przedstawił dowodu ich odbioru przez pozwanego należało uwzględnić upływ terminu wyznaczonego w wezwaniach do zapłaty oraz czas niezbędny na obieg korespondencji. Mianowicie w odniesieniu do należności:

a) w kwotach 11.685 zł, 15.104,40 zł, 7.134 zł - powód wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 6 lutego 2013 r. wyznaczając termin 3 dni (k. 38). Wezwanie to zostało wysłane w dniu 8 lutego 2013 r. (k. 39). Przy uwzględnieniu czasu na obieg korespondencji (5 dni) oraz wyznaczonego w tym wezwaniu terminu zapłaty (3 dni) odsetki zasądzono od dnia 17 lutego 2013 r.;

b) w kwocie 17.994,90 zł - powód wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 25 lutego 2013 r., wyznaczając termin 3 dni (k. 40). Pismo to zostało nadane w dniu 28.02.2013 r. (k. 41). Mając na uwadze wyznaczony termin zapłaty (3 dni) oraz czas konieczny na obieg korespondencji (5 dni) odsetki zasądzono od 9 marca 2013 r.;

c) w kwocie 9.729,30 zł - odsetki od tej kwoty zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu albowiem faktura opiewająca na tą kwotę została odebrana przez kierownika budowy, ponadto dokument ten został wystawiony na koniec miesiąca kalendarzowego, a powód uwzględnił 30 dniowy termin zapłaty (k. 80);

d) w kwotach 11.672,70 zł i 15.584,10 zł - powód wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 18.04.2013 r. z terminem zapłaty do dnia 25.04.2013 r. (k. 43), wobec czego odsetki ustawowe od tych kwot zasądzono od dnia 26.04.2013 r.

W pozostałej części, a zatem w zakresie żądania odsetek ustawowych od dat wcześniejszych, powództwo polegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt III. sentencji wyroku.

Wobec częściowego cofnięcia przez powoda, na rozprawie w dniu 16 października 2013 r. żądania odsetkowego wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie (vide oświadczenie pełnomocnika powoda k. 92, nagranie z rozprawy od 00:01:15 i od 00:08:14) Sąd na podstawie art. 355 § 1 w zw. z art. 203 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w zakresie wynikającym z tego cofnięcia (pkt II. sentencji wyroku).

Z uwagi na to, że żądanie pozwu zostało uwzględnione w całości w zakresie należności głównej i w przeważającej części w zakresie żądania akcesoryjnego, to rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na treści art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. oraz przy zastosowaniu § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Na zasądzono od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu złożyły się: kwota 4.446 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 3.600 zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.